

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200402
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418200402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcov: 1/ D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., N. XXXX/XX, 2/ G. F., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., N. XXXX/XX, žalobcovia 1/ a 2/ zastúpení JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom D. XXX, proti žalovanej: Obec Oravská Poruba, IČO: 00 314 757, so sídlom obecného úradu Oravská Poruba 290, zastúpená JUDr. Evou Peničkovou, advokátkou so sídlom N. L., A. XXXX/XX, o odstránenie neoprávnenej stavby a hnutelných vecí, o odvolaní žalobcov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 6C/16/2018-160 zo dňa 18. decembra 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcom v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktorú sú jej povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v spore o odstránenie neoprávnenej stavby a hnutelných vecí žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú sú jej povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ustanovenia zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vykonané dokazovanie, konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Na základe darovacej zmluvy bol dňa 17.10.2017 pod č. V 1854/17 povolený vklad vlastníckeho práva pre žalobcov, pre každého s výškou spoluvlastníckeho podielu 1-ica, ku pozemku parcela registra „E“ č. 37/2 záhrady o výmere 2261 m², zapísanému na LV č. XXXX pre obec O. D., k. ú. D. - I. (č.l. 3 spisu).

V konaní nebolo medzi stranami sporné, že vyššie uvedenú darovaciu zmluvu uzavreli žalobcovia s darcom G. G., nar. XX.XX.XXXX, otcom žalobkyne 2/. Taktiež nebolo v konaní sporné, že na pozemku žalobcov sa toho času nachádzajú mantinely a budova šatní.

G. G., nar. XX.XX.XXXX predmetný pozemok nadobudol kúpnu zmluvou uzavretou dňa 17.02.2017 s kupujúcim C. C., nar. XX.XX.XXXX za kúpnu cenu 45.220,- eur s tým, že v čl. IV. zmluvy je uvedené, že predávajúci ručí za vlastníctvo, nespornosť a bezbremennosť predávaných nehnuteľností (č.l. 4-5 spisu). Podaním zo dňa 25.01.2018 žalovaná Okresnému úradu Dolný Kubín, katastrálny odbor navrhla, aby bol do katastra nehnuteľností vykonaný zápis vecného bremena, a to do súboru popisných informácií, celé telovýchovné, resp. športové zariadenie - hokejové ihrisko, nachádzajúce sa v katastrálnom území

obce O. D. v zmysle geometrického plánu vyhotoviteľa Ing. M. H. - geodet č. 32271093-58/2017 zo dňa 19.05.2017, ktorým boli z parcely registra „E“ č. 37/2 záhrady o výmere 2261 m² vytvorené parcely registra „C“ č. 392/1 ostatné plochy o výmere 1399 m² a č. 392/2 ostatné plochy o výmere 821 m² so spôsobom využitia „pozemok, na ktorom je ihrisko, štadión, kúpalisko, športová dráha, autokemp, táborisko a iné“, a tiež parcela registra „C“ č. 392/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m² so spôsobom využitia „pozemok, na ktorom je postavená budova bez označenia súpisným číslom“ (č.l. 70 spisu).

Na základe uvedeného návrhu bol dňa 25.01.2018 vykonaný zápis vecného bremena v prospech žalovanej podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. - vo verejnom záujme právo držby a užívania pozemkov registra „C“ č. 392/1, 392/2, 392/4 pod stavbou - hokejové ihrisko na pozemkoch parc. č. 392/1 až 392/7, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec. Povinný zabezpečením vecného bremena je vlastník pozemkov registra C KN parc. č. 392/1, 392/2 a 392/4 (č.l. 70,125 spisu).

Z geometrického plánu vyhotoviteľa Ing. M. H. - geodet č. 32271093-58/2017 zo dňa 19.05.2017 (č.l. 127 spisu), a to z jeho grafickej časti vyplýva, že budova šatní sa nachádza na súčasnej parcele č. 392/4 a mantinely na parcele č. 392/2.

Z vyšetrovacích náčrtov na č.l. 145 a 146 spisu, ako aj zo snímky z pozemkovej mapy platnej do 10.09.2000 (č.l. 147-149 spisu) vyplýva, že parcela, na ktorej sa nachádza hokejové ihrisko a šatne mal pôvodne číslo 392 a je nepochybné, že v čase miestneho šetrenia vykonaného MNV a Geodéziou, n.p. dňa 15.09.1987 sa už šatne a ihrisko na danej parcele nachádzali, pretože boli zakreslené do vyšetrovacích náčrtov a aj do pozemkovej mapy vykazujúcej stav polohopisu k 01.02.1988.

Podľa čestných prehlásení A. N., nar. XX.XX.XXXX, O. N., nar. XX.XX.XXXX a C. W., nar. XX.XX.XXXX (č.l. 58 až 60 spisu). V spore vypočutý ako svedok A. N. vo svojej výpovedi uviedol, že podľa neho hokejové ihrisko s mantinelmi bolo postavené, tak že mantinely sa stavali postupne, pretože bolo málo materiálu. Väčšinou ich stavali nadšenci s pomocou MNV a JRD. Presne si nepamätá roky kedy sa to stavalo, hokej a športová činnosť sa z roka na rok rozširovali. Pokiaľ je v čestnom prehlásení uvedené, že sa to postavilo v rokoch 1974 -1975, tak k tom uviedol, že sa to stavalo postupne. Môže to byť, že v rokoch 1981 -1985 bolo vybudované detské hokejové ihrisko ako to čítal právny zástupca žalobcov z vyhodnotenia plnenia volebného programu NF za volebné obdobie rokov 1981 až 85.

Ako vyplýva z protokolu o prechode vlastníctva nehnuteľného majetku z majetku SR do majetku obce spísaného podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí medzi odovzdávajúcou organizáciou ONV Dolný Kubín a preberajúcou organizáciou Obcou Oravská Poruba (č.l. 12 spisu), týmto protokolom došlo v súlade so zákonom č. 138/1991 Zb. k prechodu vlastníctva nehnuteľného majetku SR do majetku obce podľa súpisu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto protokolu. Z tohto súpisu/zoznamu vyplýva, že neusporiadaným nehnuteľným majetkom prechádzajúcim do vlastníctva žalovanej patril aj nehnuteľnosť „Hokejové ihrisko“ pozemok 392 (č.l. 13 spisu). Hokejové ihrisko +budova bolo zaradené do majetku obce dňa 26.06.1991, ako to vyplýva z dátumu jeho obstarania uvedeného v inventárnej karte dlhodobého hmotného majetku (č.l. 34 spisu).

Aplikujúc na zistený skutkový stav veci vyššie uvedené ustanovenia, súd žalobu žalobcov zamietol. Žalobcom sa totiž nepodarilo preukázať, že by žalovanej nesvedčilo právo z vecného bremena, ktoré zaťažuje ich pozemky a takto bolo zapísané na LV č. XXXX. pre k.ú. D.- I. počas trvania sporu.

Súd je toho názoru, že ku dňu účinnosti daných ustanovení zákona č. 66/2009, t.j. ku dňu 01.07.2009 žalovanej vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod hokejovým ihriskom (vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov).

Súd sa zhoduje s právnym názorom Krajského súdu v Žiline vysloveným v jeho rozsudku sp. zn. 30S/54/2016 zo dňa 13.06.2017, a to, že „zákon č. 66/2009 v § 1 stanovuje na aplikáciu tohto zákona len tieto podmienky: 1/ musí ísť o pozemok pod stavbou vo vlastníctve obce a zároveň 2/ stavba prešla do vlastníctva obce podľa osobitných predpisov, medzi ktorými je i zákon č. 138/1991 Zb. Iné podmienky nie súd v danom ustanovení stanovené, podmienkou teda nie je ani vydanie stavebného povolenia na stavbu.“

V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že na pozemku, ktoré v súčasnosti predstavujú parcely č. 392/2 a č. 392/4 patriace žalobcom, boli už minimálne v roku 1987 vybudované šatne a mantinely.

Vychádzajúc zo záverov rozhodnutia ÚS ČR sp. zn. 11.ÚS 78/98 uvedené šatne a mantinely tvoriace areál hokejového ihriska predstavujú vlastnícky celok, pričom ako stavbu je nutné chápať celý športový areál.

Možno potom uzavrieť, že v čase spísania protokolu o prechode vlastníctva nehnuteľného majetku, t.j. v roku 1991 existoval areál hokejového ihriska majúci povahu stavby, pričom táto stavba prešla do vlastníctva žalovanej obce podľa zákona č. 138/1991 Zb. Takto boli naplnené podmienky pre vznik vecného bremena k tejto stavbe podľa § 4 zákona č. 66/2009, a to ku dňu 01.07.2009.

Toto právo z vecného bremena vzniklo priamo zo zákona, preto jeho zapísanie v katastri nehnuteľností má len evidenčný charakter (napr. aj rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/134/2012 zo dňa 04.12.2013).

Na základe takto vzniknutého vecného bremena má žalovaná právo pozemky nachádzajúce sa pod areálom hokejového ihriska držať a užívať, a to až do vykonania pozemkových úprav prebiehajúcich vo vzťahu k týmto pozemkom (č.l. 35 spisu), ktoré doposiaľ ukončené neboli (v konaní nesporná skutočnosť).

Vzhľadom na uvedené jej nemožno ukladať povinnosť, aby z pozemkov žalobcov odstránila jej patriace veci, ktoré slúžia účelu, na základe ktorého ich obec nadobudla od štátu (neusporiadaný športový areál). Pokiaľ žalobcovia poukazovali na to, že v zozname k protokolu o prechode vlastníctva z ONV na obec Oravská Poruba nie je pri hokejovom ihrisku uvedené katastrálne územie a výmera, ale len parcelné číslo, tak súd sa s týmto názorom nestotožňuje. V zozname sú uvedené dve katastrálne územia. Pri prvom- k.ú. Q. je uvedený neusporiadaný nehnuteľný majetok „futbalové ihrisko, cintorín a miestne komunikácie- cesty (vždy s konkrétnymi číslami parciel)“ a pri druhom k.ú. O. D. - I. je uvedený tento majetok „miestne komunikácie cesty, materská škola, materská škola stará, kultúrny dom, zvonica, cintorín, obecný úrad a hokejové ihrisko (vždy s konkrétnymi číslami parciel a budov)“. Potom možno uzavrieť, že daný neusporiadaný nehnuteľný majetok - hokejové ihrisko je v zozname vymedzené dostatočne určito: nielen číslom pozemku, na ktorom sa nachádzalo, ale aj katastrálnym územím. Nemožno tiež nechať po mimo skutočnosť, že v danej obci bolo len jedno hokejové ihrisko na parcele 392.

Taktiež pokiaľ žalobcovia poukazovali na to, že nejde o stavbu povolenú a skolaudovanú, súd opätovne zdôrazňuje, že pre vznik zákonného vecného bremena zákon č. 66/2009 nevyžadoval a nevyžaduje, aby išlo o stavbu povolenú a skolaudovanú podľa stavebných predpisov. Zmyslom uvedeného zákona totiž bolo usporiadať vlastnícke vzťahy práve ku stavbám a iným objektom, ktoré povolené a skolaudované neboli, pretože boli postavené na cudzích pozemkoch (nepatriacich obci, či vyššiemu územnému celku). Napokon pokiaľ žalobcovia tvrdili, že žalovaná nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 14 ods. 3 zákona č. 138/1991 Zb. podať (ohľadne prevzatého majetku) do 12 mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na zápis do evidencie nehnuteľností, tak ani nespĺnenie tejto povinnosti nemohlo mať za následok to, že by k vzniku zákonného vecného bremena účinnosťou daných ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z. nedošlo.

Napokon treba zdôrazniť, že argumentácia žalobcov ohľadne toho, či budova šatní existovala od roku 1974-75, či bola povolená a skolaudovaná, či bola predmetom prechodu z vlastníctva štátu na žalovanú atď., bola bezpredmetná.

Zákon č. 66/2009 totiž zakotvuje vznik vecného bremena k pozemku zo zákona nielen k stavbám, ale aj k tzv. športovému areálu, a to bez ohľadu na to, či tento zahŕňa aj nejakú budovu alebo nie (§ 1 ods. 2 zákona č. 66/2009).

Vzhľadom na úplné zamietnutie žaloby, právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej voči žalobcom 1/ a 2/, a to v plnom rozsahu, keď súd aplikoval § 255 ods. 1 CSP. Súd ich preto zaviazal, aby žalovanej nahradili trovy konania v rozsahu 100 %, a to spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovali odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalobnému návrhu vyhovie v celom rozsahu, prizná žalobcom právo na náhradu trov konania pred súdom prvej i druhej inštancie v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní poukazovali na to, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci nesprávne, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym je konštatovanie súdu prvej inštancie v tom, že zápis vecného bremena v prospech žalovanej strany bol dňa 25.01.2018. V skutočnosti zápis vecného bremena bol odborom katastrálnym Okresného úradu v Dolnom Kubíne prevedený späť ku dňu 25.01.2018 pod položkou zmien Z 151/2018 na základe GP č. 32271093-58/2017 zo dňa 29.05.2017. Podľa pečiatky na návrhu zápisu bola zmena uskutočnená až dňa 11.06.2018,

číslo zmeny 97/2018. Nesúhlasili s názorom, že hokejové ihrisko (mantinely na pozemku) a šatne sú športovým areálom. Podľa ich názoru nie sú ani stavbou v zmysle § 119 ods. 2 OZ aj napriek tomu, že podľa stavebného zákona za inžinierske stavby sú považované v zmysle § 43a ods. 3 písm. o) aj nekryté športové ihriská. Je nepochybné, že nejde o vymedzenie pojmu stavba pre občianskoprávne účely, ale výlučne o administratívno-právne vymedzenie pojmu pre účely stavebného zákona a jeho vykonávacích predpisov. Členenie stavieb na pozemné stavby (budovy) a inžinierske stavby je prevzaté z medzinárodnej štatistickej klasifikácie stavieb Unesco, ktoré rešpektuje aj právne predpisy Európskej únie, na ktoré bolo nutné prihliadať v procese pristupovania Slovenskej republiky k Európskej únii. Skutočnosť, že stavebný zákon medzi inžinierske stavby klasifikuje aj nekryté športové ihriská, nie je určujúcou pri zodpovedaní otázky, či má hokejové ihrisko charakter stavby v občianskoprávnom zmysle. Vo vzťahu k stavebnému zákonu a spôsobe výkladu § 1 ods. 1 - 3 zákona č. 66/2009 Z. z. súdom prvej inštancie, ktorý sa priklonil k záveru, že hokejové ihrisko - šatne a mantinely, je „stavbou“, ktoré ako stavbu je potrebné chápať celý športový areál z hľadiska § 119 ods. 2 OZ, dospeli k záveru, že takýto výklad nie je správny. Zákon č. 66/2009 Z. z. upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami. Jeho primerané použitie aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený „športový areál alebo verejná zeleň“, pokiaľ by zákonodarca považoval športový areál za stavbu v zmysle občianskeho práva, nebolo by potrebné osobitne ho uvádzať v druhom odseku právnej normy, keďže na pozemok, na ktorom je umiestnený športový areál, by sa vzťahoval už prvý odsek ako na pozemok pod stavbou. Vo viacerých súdnych rozhodnutiach legislatívnej konštrukcii zákonodarcu zodpovedá i poukaz súdov na súvislosť s verejnou zeleňou. Pri výklade právnej normy je potrebné postupovať tak, aby výklad obstál vo vzťahu ku všetkým eventualitám z neho vyplývajúcich. Pri eventualite, že športový areál a verejná zeleň by mali byť považované za stavby v zmysle občianskeho práva, je potrebné vychádzať z judikatúry, podľa ktorej nie je možné dospieť k záveru, že športový areál by mal mať povahu stavby - nehnuteľnej veci v zmysle § 119 ods. 2 OZ, keď v analogických prípadoch (napr. parkoviská, miestne a účelové komunikácie, tenisové dvorce a podobne) nejde o samostatné veci - stavby v zmysle občianskeho práva hmotného.

Záver okresného súdu o tom, že hokejové ihrisko a šatne je potrebné podradiť pod športový areál, ktorý je stavbou v zmysle § 119 ods. 2 OZ, je vecne nesprávny, lebo podľa súdnej praxe za telovýchovné a športové zariadenie nemožno považovať ohraničenú trávnatú plochu s dvoma futbalovými brámkami alebo mantinelmi. Nasvedčuje tomu skutočnosť, že samotné hokejové ihrisko v tomto prípade nemožno považovať za telovýchovné alebo športové zariadenie, pretože v konkrétnom prípade sa na ihrisku, kde sa nachádzajú mantinely, sa nenachádzajú stavby postavené podľa stavebného zákona, ktoré by tvorili s ihriskom jeden stavebný celok, t. j. telovýchovné alebo športové zariadenie.

Nesúhlasili s dôvodmi napadnutého rozsudku pod č. 28, kde súd prvej inštancie uzatvára, že v čase spísania protokolu o prechode vlastníctva na obec v roku 1991 existoval areál športového ihriska majúci povahu stavby, pričom táto stavba prešla do vlastníctva žalovanej strany podľa zákona č. 138/1991 Zb. a takto boli naplnené podmienky pre vznik vecného bremena k tejto stavbe podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z. z., keď existovali len mantinely a budova šatní bola postavená po roku 1976 bez stavebného povolenia, teda právne neexistovala. Nebola ani predmetom delimitačného protokolu. V tejto súvislosti poukázali na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s ich právnou argumentáciou a tým porušil základné právo účastníkov konania na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj čl. 46 Ústavy SR.

3. K odvolaniu žalovaných v 1/ a 2/ rade proti rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhovala napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť a priznať žalovanej voči žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú sú žalobcovia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne. Nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa protokolu o prechode vlastníctva nehnuteľného majetku z majetku SR do majetku obce zo dňa 26.06.1991 prešiel z majetku SR do majetku obce neusporiadaný majetok, medzi ktorým bolo aj hokejové ihrisko na pozemku parc. č. 392. Obec prevzala do vlastníctva hokejové ihrisko ako komplexný areál s mantinelmi a šatňou pre športovo-rekreačné aktivity. Doložila fotodokumentáciu zobrazujúcu skutočný stav areálu hokejového ihriska a označila dôkazy z katastra nehnuteľností a ďalšie dôkazy, na základe ktorých bolo možné konštatovať, že ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. ku dňu 01.07.2009, vzniklo žalovanej právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod hokejovým ihriskom. Toto právo vzniklo priamo zo zákona a bolo zapísané do

katastra nehnuteľností pod Z 151/2018 zo dňa 25.01.2018 - 97/18. Zo zápisu na liste vlastníctva č. XXXX vyplýva, že podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. vzniklo vo verejnom záujme vecné bremeno, právo držby a užívania tam uvedených pozemkov vo vlastníctve žalobcov, a to pod stavbou - hokejové ihrisko, vrátane uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo obci Oravská Poruba. Povinnými zabezpečením vecného bremena sú žalobcovia ako vlastníci pozemkov. Žalobcovia v konaní pred okresným súdom mali preukázať, že žalovanej zákonné vecné bremeno nevzniklo. Domnieva sa, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepredložili dôkaz o tom, že vecné bremeno v prospech žalovanej nevzniklo. Svoju argumentáciu opierali o názor, že hokejové ihrisko nie je stavbou podľa ustanovenia § 119 ods. 2 OZ s odkazom na zákon č. 50/1976 Zb., stavebný zákon v znení neskorších predpisov a rovnako stavbou nie sú ani šatne, pretože boli postavené bez stavebného povolenia. Domnieva sa, že okresný súd správne vyhodnotil zistený skutkový stav a správne vec právne posúdil, keď v odôvodnení rozsudku konštatoval, že to, že nejde o stavbu povolenú a skolaudovanú, nie je prekážkou vzniku vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z., pretože zákon nevyžaduje, aby išlo o stavbu povolenú alebo skolaudovanú podľa stavebných predpisov. Ďalej správne konštatoval, že zmyslom uvedeného zákona bolo usporiadať právne vzťahy k pozemkom, na ktorých sú stavby a iné objekty, ktoré povolené neboli, pretože boli postavené na cudzích pozemkoch nepatriacich obci či vyššiemu územnému celku. Žalobcovia v odvolaní uvádzajú, že hokejové ihrisko (mantinely na pozemku a šatne) nie sú športovým areálom, a teda nie sú ani stavbou v zmysle § 119 ods. 2 OZ. Podľa jej názoru, argumentácia žalobcov nie je pre vznik vecného bremena v tomto prípade právne relevantná. Vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z. z. vzniká k pozemku, nie k stavbe, vzniká zo zákona, vo verejnom záujme a práva z takto vzniknutého vecného bremena nie sú spojené s vlastníctvom nehnuteľností, ale patria určitej osobe. Predmetom usporiadania podľa tohto zákona je vlastnícke právo k pozemkom, nie k stavbám. Tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby, prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovo-právneho usporiadania vlastníctva k pozemkom môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. V rámci autentického výkladu časy tohto ustanovenia zákonodarca pri slovách „vlastník stavby“ uvádza odkaz na ustanovenie § 43 zákona č. 50/1976 Zb. - stavebný zákon v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 43 citovaného zákona definuje stavbu ako stavebnú konštrukciu postavenú stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou, alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladov. Domnieva sa, že ak by mala byť argumentácia žalobcov uvedená v odvolaní právne významná pre posúdenie vzniknutého vecného bremena, tak by nemohli byť podľa ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z. usporiadané vlastnícke vzťahy k pozemkom pod miestnymi alebo účelovými komunikáciami a inými stavbami, ktoré nie sú, ako uvádzajú žalobcovia, nehnuteľnosťou v zmysle ustanovení § 119 ods. 2 OZ. Miestne a účelové komunikácie sú podľa zákona č. 50/1976 Zb. inžinierskou stavbou. Zo súdnej praxe vyplýva, že aj napríklad miestne komunikácie sú stavbami podľa zákona č. 66/2009 Z. z. a vzniká k nim zo zákona vecné bremeno.

4. K vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku okresného súdu podali písomné vyjadrenie žalobcovia v 1/ a 2/ rade, v ktorom uviedli, že nesúhlasia s názorom žalovanej strany týkajúcim sa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. z dôvodu, že na jednej strane žalovaná strana tvrdí, že predmetom vzniku vecného bremena sú pozemky pod stavbami vo vlastníctve obce a na druhej strane potvrdzuje, že stavba - hokejové ihrisko a šatne neboli skolaudované, a teda právne neexistujú.

5. K vyjadreniu žalobcov v 1/ a 2/ rade podala písomné vyjadrenie žalovaná strana, ktorá uviedla, že naďalej zotrváva na svojich stanoviskách a vyjadreniach prezentovaných v priebehu konania na súde prvej inštancie. Má za to, že nie sú dané dôvody na to, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel návrhu žalobcov.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobca, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez

nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Z odvolania žalobcu vyplýva, že namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ h/ CSP.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočným) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

16. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa týka porušenia základného práva žalobcov v 1/ a 2/ rade na spravodlivý proces z dôvodu, že sa okresný súd nevysporiadal s ich právnou argumentáciou.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie a z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a ktorý aj správne právne posúdil.

18. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne v spore postupoval, vyhodnotil argumenty strán sporu a jeho postupom a konaním nedošlo k porušeniu základných práv strán sporu na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, na ktoré porušenie odvolateľa poukazujú. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

19. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia správne konštatuje, že žalovanej vzniklo právo z vecného bremena priamo zo zákona a má na základe takto vzniknutého vecného bremena právo pozemky nachádzajúce sa pod areálom hokejového ihriska držať a užívať. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázali, že by žalovanej zákonné vecné bremeno nevzniklo.

20. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal odôvodnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovanej, a preto odvolací súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1/ a 2/ rade v plnom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)